

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de **SC SRL** înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin sub nr.

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin, a fost sesizat de Serviciul Juridic, prin adresa nr., înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr., cu privire la Sentința Civilă nr., definitivă și irevocabilă, pronunțată de Tribunalul în dosarul nr., prin care s-a dispus soluționarea pe fond a contestației formulate de SC SRL cu sediul social în i, str., bl., sc., ap. jud., domiciliul fiscal în, str., bl., sc., et., ap., jud. , împotriva raportului de inspecție fiscală nr. și a deciziei de impunere nr., emise de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală II-Serviciul de Inspecție Fiscală .

Inițial, prin Decizia nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații a respins ca inadmisibilă contestația formulată de SC SRL împotriva Raportului de inspecție fiscală nr., încheiat de organele de inspecție din cadrul Serviciului de Inspecție Fiscală , D.G.F.P. Caraș-Severin.

Prin Sentința civilă nr. pronunțată în dosar nr., Tribunalul admite în parte acțiunea formulată de SC SRL, anulează decizia nr. și obligă D.G.F.P. Caraș-Severin să soluționeze pe fond contestația reclamantei împotriva raportului de inspecție fiscală nr. și a deciziei de impunere nr., respingând în rest pretențiile acesteia. Împotriva acestei hotărâri, D.G.F.P. Caraș-Severin a declarat recurs.

Prin Decizia Civilă pronunțată în ședința publică din, irevocabilă, Curtea de Apel respinge ca nefondat recursul declarat de D.G.F.P. Caraș-Severin împotriva Sentinței Civile nr., pronunțată în dosarul nr. al Tribunalului.

În consecință, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, va proceda la soluționarea pe fond a contestației SC SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr..

Obiectul contestației îl constituie suma totală de **lei** reprezentând:

- lei - accize stabilite suplimentar de plată,
- lei - majorări de întârziere aferente accizelor stabilite suplimentar de plată,
- lei - taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plată,

individualizate prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr..

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC SRL, contestă parțial constatările organelor de inspecție fiscală din Raportul de inspecție fiscală nr., și anume cele referitoare la calculul accizei pentru stocul rămas disponibil de 8,5 to motorină cu 0,2% sulf, la care se calculează penalități și diferența de taxa pe valoare adăugată, pe care le consideră ca fiind nelegale din următoarele motive:

Stocul de motorină rămas disponibil, respectiv de 8,5 to motorină cu 0,2% sulf nu a fost comercializat, fiind eliberat pentru consumul propriu, respectiv alimentarea navei de pasageri,

navă ce a fost închiriată de la SC SRL pentru efectuarea cursei regulate de pasageri între portul România și portul Serbia.

Contestatoarea susține că la data eliberării pentru consumul propriu a motorinei respective era în vigoare H.G. nr.1861/21.12.2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care a modificat Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, în sensul că începând cu 01.01.2007 „art.201, alin.(1), litera c) sunt prevăzute, în varianta modificată lit.b)” și anume că "produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigația pe căile interioare sunt scutite de la plata accizelor”.

Totodată, contestatoarea arată că, în conformitate cu Autorizația seria nr. este autorizată să efectueze transporturi publice fluviale de mărfuri și/sau de persoane, efectuate de persoane juridice și face transporturi de persoane între portul România și portul Serbia, cu nava de pasageri, care este alimentată cu respectiva motorină.

În concluzie contestatoarea susține că, în conformitate cu legile în vigoare produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigația în apele comunitare și interioare sunt scutite de la plata accizelor.

În susținerea contestației SC SRL anexează:

- copie după autorizație seria nr.;
- copie după contractul de închiriere al navei de pasageri ;
- copie după dovada datei la care a fost pus în posesia Raportului de inspecție fiscală.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

Organele de inspecție fiscală au procedat la efectuarea inspecției generale, perioada supusă verificării: 19.11.2004 - 31.12.2007.

Referitor la accize

Organele de inspecție fiscală consemnează că SC SRL, deține Autorizația seria nr. pentru desfășurarea de activități în porturi și pe căi navigabile emisă de Autoritatea Navală Română fiind autorizată să desfășoare activități de transport naval și anume bunkerajul navelor, cod Caen în portul precum și Autorizației de utilizator final nr. pentru perioada 10.10.2006 - 31.12.2006.

În baza Autorizației de utilizator final nr. valabilă până la data de 31.12.2006, eliberată de D.G.F.P., SC SRL achiziționează de la SC Petrom SA - zona Peco Mehedinți-depoziț, cantitatea de 75 tone motorină cu 0,2% sulf, în regim de scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut la art.201 alin.(1) lit. c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin patru operațiuni de bunkeraj încheiate cu depunerea DVE, SC SRL a livrat cantitatea de 66,5 tone din motorina achiziționată, diferența de 8,5 tone rămânând în stoc și la data controlului (24.09.2007) efectuat de către organele vamale din cadrul D.R.A.O.P.V., Serviciul Supraveghere Produse Accizate, control concretizat prin încheierea procesului verbal de constatare nr. (anexa nr.3).

Având în vedere cele arătate mai sus, prevederile art.201 alin.(1) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (aplicabil începând cu 01.01.2007); pct.23.1 alin.(4) și alin.(5) din H.G.nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal; alin.(3) din Ordinul nr.522/2007 pentru aprobarea Precizărilor de aplicare a unor prevederi de la titlul VII "Accize și alte taxe speciale" din Normele metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 44/2004](#), cu modificările și completările ulterioare precum și faptul că SC SRL nu a depus până la data de 01.03.2007 cererea și documentația pentru autorizarea în calitate de antrepozit fiscal de depozitare de produse energetice, organele de inspecție fiscală

concluzionează că societatea nu mai putea valorifica cantitatea de 8,5 tone motorină, aflată pe stoc în regim de scutire de la plata accizelor.

Conform referatului întocmit de către administratorul societății (anexa nr.4), organele de inspecție fiscală, precizează că a fost schimbată destinația cantității de 8,5 to motorină aflată în stoc, din marfă în motorină pentru consum propriu.

Organele de inspecție fiscală au invocat prevederile art.165, art.166 alin. (1) lit. e) art. 211 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stabilind în conformitate cu art. 212 alin.(1) din același act normativ, suma de lei

Pentru diferența de lei reprezentând accize, au fost calculate majorări de întârziere pentru perioada 26.10.2007 - 30.09.2008, conform prevederilor art.120 alin.(2) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sumă de lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată

Având în vedere constatările de la Capitolul III - „Accize” precum și prevederile art.137 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea taxei pe valoare adăugată de plată, aferentă cantității de 8,5 to motorină accizabilă, după cum urmează:

lei (valoarea motorinei neaccizate) + lei (acciza calculată) = lei

lei x 19% = lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Organul de inspecție fiscală, având în vedere că societatea a calculat taxa pe valoare adăugată aferentă cantității de 8,5 tone motorină ce urma să fie folosită ca și consum propriu, în sumă de lei, diferență de taxa pe valoarea adăugată stabilită de plată este în sumă de lei

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Perioada verificată: 19.11.2004 – 31.12.2007.

Referitor la suma de lei reprezentând accize suplimentar de plată și suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente accizelor suplimentar de plată stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.,

cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă organele de inspecție fiscală legal au stabilit în sarcina societății accize aferente stocului de motorină achiziționată în regim de scutire de la plata accizelor și care a fost eliberată în consum, în condițiile în care autorizația de utilizator final nu mai era valabilă, iar contestatoarea nu s-a autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că SC SRL deține Autorizația seria nr. pentru desfășurarea de activități în porturi și pe căi navigabile emisă de Autoritatea Navală Română fiind autorizată să desfășoare activități de transport naval și anume bunkerajul navelor precum și Autorizația de utilizator final nr. valabilă pentru perioada 10.10.2006 - 31.12.2006.

În baza Autorizației de utilizator final nr. valabilă până la data de 31.12.2006, eliberată de D.G.F.P., SC SRL achiziționează de la SC Petrom SA - zona Peco Mehedinți-depozit, cantitatea de 75 tone motorină cu 0,2% sulf, în regim de scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut la art.201 alin.(1) lit. c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

SC SRL, prin patru operațiuni de bunkeraj încheiate cu depunerea DVE, a livrat cantitatea de 66,5 tone din motorina achiziționată, diferența de 8,5 tone rămânând în stoc și la data de 24.09.2007, existența acestui stoc fiind confirmată de organele vamale din cadrul D.R.A.O.P.V., Serviciul Supraveghere Produse Accizate prin procesul verbal de constatare nr., anexat la dosarul cauzei.

Organele de inspecție fiscală, având în vedere prevederile art.201 alin.(1) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (aplicabil începând cu 01.01.2007); pct.23.1 alin.(4) și alin.(5) din H.G.nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal; pct.3 din O.M.F.P. nr.522/2007 pentru aprobarea Precizărilor de aplicare a unor prevederi de la titlul VII "Accize și alte taxe speciale" din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și faptul că SC SRL nu a depus până la data de 01.03.2007, cererea și documentația pentru autorizarea în calitate de antrepozit fiscal de depozitare de produse energetice, au constatat că societatea nu mai putea valorifica cantitatea de 8,5 tone motorină, aflată pe stoc, în regim de scutire de la plata accizelor.

De asemenea, conform referatului întocmit de către administratorul societății, organele de inspecție fiscală precizează că destinația cantității de 8,5 to motorină aflată în stoc, a fost schimbată din marfă în motorină pentru consum propriu.

Organele de inspecție fiscală ca urmare a celor constatate, având în vedere prevederile art.165, art.166 alin. (1) lit. e), art. 211 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit în conformitate cu art. 212 alin.(1) din același act normativ, suma de lei

Pentru diferența de lei reprezentând accize, au fost calculate majorări de întârziere pentru perioada 26.10.2007 - 30.09.2008, conform prevederilor art.120 alin.(2) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sumă de lei.

Prin contestația formulată SC SRL susține că stocul de motorină rămas disponibil, respectiv 8,5 to nu a fost comercializat, fiind livrat pentru consum propriu, iar la data eliberării pentru consumul propriu a stocului de motorină rămas disponibil, produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigația pe căile interioare erau scutite de la plata accizelor.

În drept, potrivit art.165, art.166 alin. (1) lit. e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“ART. 165

Acciza este exigibilă în momentul eliberării pentru consum sau când se constată pierderi sau lipsuri de produse accizabile.

ART. 166

(1) În înțelesul prezentului titlu, **eliberarea pentru consum reprezintă:**

[...]

e) orice deținere în afara regimului suspensiv a produselor accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare, în conformitate cu prezentul titlu;

[...] “

Din dispozițiile legale enunțate reiese că pentru produsele accizabile, acciza este exigibilă în momentul eliberării pentru consum, iar eliberarea pentru consum reprezintă orice deținere în afara regimului suspensiv a produselor accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare.

Potrivit art. 201 alin.(1) lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil pentru anul 2006, se precizează:

“ART. 201

(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

[...]

c) uleiurile minerale livrate în vederea utilizării drept carburant pentru navigația maritimă internațională și pentru navigația pe căile navigabile interioare, altele decât navigațiile de agrement în scop privat. [...] “

Începând cu 01.01.2007, prevederile art.201 alin. (1) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“ ART. 201

(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

[...]

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigația ambarcatiunilor private de agrement. [...] “

În acest sens, conform pct. 23.1 alin (4) alin.(5) din Normele metodologice date în aplicarea Titlului VII din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G.nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicabilitate de la 01.01.2007:

“ pct.23.1.[...]

(4) Se pot aproviziona cu produse energetice destinate exclusiv utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigația maritimă internațională și pe căile navigabile interioare la prețuri de livrare fără accize, numai operatorii economici care dețin certificate eliberate în acest sens de Autoritatea Navală Română.

(5) Operatorii economici prevăzuți la alin. (2) și (4) trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare. [...]“

Potrivit prevederilor O.M.F.P. nr.522/2007 pentru aprobarea Precizărilor de aplicare a unor prevederi de la titlul VII "Accize și alte taxe speciale" din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

“ 3. Operatorii economici deținători în anul 2006 de autorizații de utilizatori finali în calitate de distribuitori agreați de uleiuri minerale destinate utilizării drept carburant pentru aeronave și nave, a căror valabilitate s-a prelungit până la 1 martie 2007, și care dețin stocuri de astfel de produse achiziționate la prețuri fără accize pot valorifica stocurile respective în regim de scutire de la plata accizelor cu condiția ca până la data de 1 martie 2007 să fi depus cererea și documentația aferentă pentru autorizarea ca antrepozit fiscal de depozitare de produse energetice. Livrarea produselor din stoc se poate efectua numai către utilizatorii finali ale căror solicitări au stat la baza fundamentării cantităților înscrise în autorizația de utilizator final. “

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, se reține că prin raportul de inspecție fiscală s-a constatat că din cantitatea de 75 to motorină achiziționată în regim de scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut la art.201 alin.(1) lit. c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care i-a fost emisă autorizația de utilizator final nr. valabilă pentru perioada 10.10.2006 - 31.12.2006, SC SRL, prin patru operațiuni de bunkeraj încheiate cu depunerea DVE, a livrat cantitatea de 66,5 tone de motorină, diferența de 8,5 tone rămânând în stoc și la data de 24.09.2010, existența acestui stoc fiind confirmată de către organele vamale din cadrul D.R.A.O.P.V., Serviciul Supraveghere Produse Accizate prin procesul verbal de constatare nr., anexat la dosarul cauzei.

De asemenea, se reține că SC SRL nu a depus până la data de 01.03.2007, cererea și documentația pentru autorizarea în calitate de antrepozit fiscal de depozitare de produse energetice, astfel, nemaivând posibilitatea de a valorifica cantitatea de 8,5 tone motorină aflată pe stoc, în regim de scutire de la plata accizelor.

Totodată, se reține și faptul că stocul de motorină rămas disponibil de 8,5 to a fost eliberat pentru consum propriu, fapt consemnat în raportul de inspecție fiscală, de altfel confirmat și de către societatea contestatoare prin contestația formulată.

Astfel, având în vedere prevederile legale mai sus invocate, faptul că autorizația de utilizator final nr. nu mai era valabilă, faptul că societatea nu s-a autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare de produse energetice, care poate funcționa numai pe baza autorizației valabile emise în acest sens, precum și faptul că stocul de motorină rămas disponibil a fost eliberat pentru consumul propriu, iar din actele aflate la dosarul cauzei **nu rezultă** că accizele aferente stocului de produse accizabile ar fi fost plătite, SC SRL are obligația de plată reprezentând accize aferente stocului de produse accizabile.

Prin urmare, în mod legal organele de inspecție fiscală au calculat în sarcina SC SRL accize aferente stocului de produse accizabile, eliberat pentru consum.

Referitor la argumentul contestatoarei potrivit căruia stocul de motorină rămas disponibil, respectiv 8,5 to, nu a fost comercializat, fiind livrat pentru consum propriu, iar la data eliberării pentru consumul propriu, produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigația pe căile interioare sunt scutite de la plata accizelor, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât, potrivit art.165 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

“acciza este exigibilă în momentul eliberării pentru consum”, care potrivit art.166 lit.e) din același act normativ reprezintă **“orice deținere în afara regimului suspensiv a produselor accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare”, situație care se circumscrie speței de față, având în vedere că** autorizația de utilizator final nu mai era valabilă, iar societatea nu s-a autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare de produse energetice.

Mai mult, așa cum s-a arătat, societatea avea posibilitatea de a valorifica în regim de scutire de la plata accizelor stocurile deținute de produse achiziționate la prețuri fără accize, cu condiția ca până la data de 1 martie 2007 să fi depus cererea și documentația aferentă pentru autorizarea ca antrepozit fiscal de depozitare de produse energetice, livrarea produselor din stoc putându-se efectua numai către utilizatorii finali ale căror solicitări au stat la baza fundamentării cantităților înscrise în autorizația de utilizator final.

Având în vedere cele precizate mai sus, se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru suma de lei reprezentând accize stabilite suplimentar de plată.

În ceea ce privește suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente accizelor suplimentar de plată stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr., se reține că, stabilirea de majorări de întârziere aferente accizelor suplimentar de plată, în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura accizelor suplimentar de plată, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor de întârziere, SC SRL datorează și suma de **lei**, cu titlu de majorări de întârziere aferente accizelor suplimentar de plată, conform principiului de drept “accesoriul urmează principalul”, drept pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere va fi respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.,

cauza supusă soluționării este dacă societate datorează taxa pe valoarea adăugată, rezultată ca urmare a întregirii bazei de impozitare a acesteia cu diferența de accize calculate de organele de inspecție fiscală.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a respectat prevederile art.137 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nu a inclus în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată accizele datorate, având în vedere constatările de la Capitolul III - „Accize”.

Ca urmare a nerespectării acestor prevederi, organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea taxei pe valoarea adăugată de plată aferentă cantității de 8,5 to motorină accizabilă, după cum urmează:

lei (valoarea motorinei neaccizate) + lei (acciza calculată) = lei.

lei x 19% = lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Organele de inspecție fiscală, precizează că la stabilirea taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar s-a avut în vedere că societatea a calculat taxa pe valoare adăugată aferentă cantității de 8,5 tone motorină ce urma să fie folosită ca și consum propriu, în sumă de lei, astfel că diferența de taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată este în sumă de lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.137 alin. (2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(2) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele și taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepția taxei pe valoarea adăugată; “

Potrivit acestor prevederi legale, baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată cuprinde impozitele și taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

Întrucât, prin prezenta decizie s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată de societate pentru capătul de cerere privind accizele în sumă de lei, iar conform prevederilor art.137 alin. (2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acciza se cuprinde în baza de impozitare a acesteia, urmează a se respinge pe cale de consecință contestația și pentru capătul de cerere privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.137 alin. (2) lit. a), art.165, art.166 alin. (1) lit. e), art. 201 alin.(1) lit.c) cu aplicabilitate pentru anul 2006, art.201 alin. (1) lit.b) cu aplicabilitate de la 01.01.2007 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 23.1 alin (4) alin.(5) din Normele metodologice date în aplicarea Titlului VII din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G.nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicabilitate de la 01.01.2007, pct.3 din O.M.F.P. nr.522/2007 pentru aprobarea Precizărilor de aplicare a unor prevederi de la titlul VII "Accize și alte taxe speciale" din Normele metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 44/2004](#), cu modificările și completările ulterioare, art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SC SRL pentru suma totală de **lei** din care:

- **lei** reprezentând accize stabilite suplimentar de plată
- **lei** reprezentând majorări de întârziere aferente accizelor stabilite suplimentar de plată

individualizate în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr..

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SC SRL pentru suma de **lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată individualizată în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr..